

סדר הלימוד ליום ב' אלול

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ"ג

תורה עז

דע, שכל אחד מישוראל, אפלו צדיק גדול, צריך שיהיה לו איזה צער בכל יום, וגם מי שדעתו יותר גדולה, צערו גדול ביותר, בבחינת (קהלת א): "יוסף דעת יוסף מכאוב". והמתקה הוא על ידי אכילה בקדשה וביראת שמים, הינו, שעל ידי אכילה בקדשה, על ידי זה נעשה המתקה, שלא יתגבר הצער ביותר, חם ושלו, וגם שלא יהיה נשתלשל מן הצער, חם ושלו, השתלשלות אל הסטרא-אחרא, שהיא דין קשה, חם ושלו.

ועל ידי זה, הינו על ידי אכילה בקדשה, שעל ידי זה נעשה המתקה כנ"ל, על ידי זה נעשה הפה בבחינת קומת אדם, בבחינת (שמות ד): "מי שם פה לאדם", הינו שעושה ומשים הפה לבחינת קומת אדם. כי מי שאין אכילתו בקדשה, חם ושלו, אזי פיו הוא בבחינת בעל-חי ממש, אבל כשאוכל בקדשה, אזי משים את הפה לאדם, שנעשה מהפה בבחינת קומת אדם כנ"ל. כי עקר היראה היא באה לאדם בשעת אכילה דיקא, בבחינת (רות ב): "לעת האכל גשי הלם", (פאשר דברנו מזה [במקום אחר] לעיל בסימן ז אות י) – 'אין הלם אלא מלכות' (זבחים קב), שהיא בבחינת יראה, כמו שאמרו (אבות פרק ג): 'אלמלא מוראה של מלכות'. נמצא שבשעת אכילה אזי באה היראה להאדם, (וכמבאר במאמר 'יהי מקץ' – פי מרחמם ינהגם', שעקר האכילה והפרנסה נמשכת מבחינת מלכות, שהיא בבחינת יראה, עין שם היטב).

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקעל - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְעַל-כֵּן בְּשֹׂאזְכַל בְּקִדְשָׁהּ וּמִמְשִׁידָהּ עַל עֲצֻמוֹ הִירְאָה הַבָּאָה לוֹ בְּשַׁעַת אֲכִילָהּ, דְּהֵינּוּ שֹׂאזְכַל עִם יִרְאֵת-שָׁמַיִם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה כְּרְאוּי, אֲזִי הוּא מִכְּנִים אֶת בְּחִינַת הַמַּלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת הִירְאָה כַּנִּל, לְתוֹךְ הַפֶּה, וְאֲזִי נַעֲשֶׂה מֵהַפֶּה בְּחִינַת קוֹמַת אָדָם, בְּבְחִינַת: "מִי שֶׁם פֶּה לְאָדָם" כַּנִּל. כִּי כְּשֵׁינּוּ אֹזְכַל בְּקִדְשָׁהּ וּבִירְאֵת-שָׁמַיִם, אֲזִי הִירְאָה הַבָּאָה בְּשַׁעַת אֲכִילָהּ כַּנִּל, הִיא עוֹמֶדֶת מֵרְחוֹק וְאֵינָה נִכְנָסֶת בּוֹ, אֲבָל כְּשֹׂאזְכַל בְּקִדְשָׁהּ וּבִירְאָה, דְּהֵינּוּ שֹׁמֵם שִׁידָהּ עַל עֲצֻמוֹ הִירְאָה קְדוּשָׁה הַנִּל, אֲזִי נִכְנָם בְּחִינַת הִירְאָה מַלְכוּת בְּפִיו, וְנַעֲשֶׂה מֵהַפֶּה בְּחִינַת קוֹמַת אָדָם כַּנִּל.

וּבְשֹׂכַר זֶה, שֹׂאזְכַל בְּקִדְשָׁהּ וּבִירְאֵת-שָׁמַיִם וְעוֹשֶׂה מֵהַפֶּה קוֹמַת אָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְעֵלְיָהּ יוֹתֵר גְּדוּלָה, שְׁנֵת-עֵלְיָהּ בְּחִינַת קוֹמַת אָדָם הַנִּל וְנַעֲשֶׂה בְּחִינַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, בְּבְחִינַת (יְחֻזְקָא ל'א): "וְעַל הַכַּסָּא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלָיו מְלִמְעָלָה" (עֵיין זוּהַר פִּנְחָם רַכָּה); שְׁנֵת בְּחִינַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, בְּחִינַת: 'שְׁכִינָה מְדַבֶּרֶת מֵתוֹךְ גְּרוֹנוֹ', בְּחִינַת: "אֲדָנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח", שֶׁבְּפִתְיַחַת פִּיו הוּא בְּחִינַת אֲדָנִי, בְּחִינַת 'שְׁכִינָה מְדַבֶּרֶת מֵתוֹךְ גְּרוֹנוֹ'. הֵינּוּ כִּי כְּשֵׁינּוּ עוֹשֶׂה מֵהַפֶּה בְּחִינַת קוֹמַת אָדָם, אֲזִי הוּא בְּגֵדֵר מְדַבֵּר, כִּי גֵדֵר הָאָדָם הוּא הַדְּבֹר, אֲבָל אַחֲר־כֵּן זוֹכָה שְׁנֵת-עֵלְיָהּ הַפֶּה בְּבְחִינַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, הֵינּוּ בְּחִינַת: 'שְׁכִינָה מְדַבֶּרֶת מֵתוֹךְ גְּרוֹנוֹ, בְּחִינַת: 'אֲדָנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח', כַּנִּל:

וּמָה שְׁנֵת-עֵלְיָהּ הַצֶּעֵר עַל-יְדֵי אֲכִילָהּ בְּקִדְשָׁהּ - כִּי דַע, כִּי זֹאת הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת, שְׁנֵת-עֵלְיָהּ וּבָא צֶעֶר יוֹתֵר גְּדוּלָה לְמִי שֶׁהוּא בְּרִדְעָת, בְּבְחִינַת: "יוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכֹאזֵב", כַּנִּל. וְלִכְאוּרָה קִשָּׁה: מִפְּנֵי מָה יִהְיֶה כֵּן, שְׁמִי שְׁמוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף צֶעֶר, חָם

וְשָׁלוֹם, אֲךָ דַע, כִּי זֶה בְּחִינַת מַעְבְּרֵתָא שֶׁל תְּפִלִּין, כִּי "רֵאשִׁית
 חֲכָמָה יִרְאֶת ה'" (תְּהִלִּים קי"א), 'וְאִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכָמָה' (אָבוֹת פָּרָק
 ג), וְעַל־כֵּן כָּל מִי שְׁזוֹכָה לְאִיזָה חֲכָמָה וְדַעַת, עוֹבֵר עָלָיו יִרְאָה
 גַּם־כֵּן, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזָה כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת מַעְבְּרֵתָא שֶׁל תְּפִלִּין. כִּי תְּפִלִּין הֵם בְּחִינַת מַחִין,
 וְהִרְצוּעָה הִיא בְּחִינַת יִרְאָה, כִּי רְצוּעָה בִישָׂא הִיא יִרְאָה
 נְפוּלָה (הַקְדָּמַת הַזִּיתָר דָּף י"א), וְכֵן הִירְאָה דְקָדְשָׁה הִיא גַם־כֵּן בְּחִינַת
 רְצוּעָה דְקָדְשָׁה. וְזֶה בְּחִינַת הִרְצוּעָה שְׁעוֹבֶרֶת בְּתוֹךְ הַמַּעְבְּרֵתָא
 שֶׁל תְּפִלִּין, הֵינּוּ שְׁהִירְצוּעָה שְׁהִיא הִירְאָה, הִיא עוֹבֶרֶת בְּתוֹךְ
 הַמַּחִין וְהַתְּפִלִּין, כִּי "רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֶת ה'", כַּנ"ל. וְעַל־כֵּן כָּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל שְׁזוֹכָה בְּכָל יוֹם לְבְּחִינַת מַחִין, בְּחִינַת תְּפִלִּין, עוֹבֵר
 עָלָיו יִרְאָה גַם־כֵּן, בְּבְּחִינַת הִרְצוּעָה שְׁעוֹבֶרֶת בְּמַעְבְּרֵתָא שֶׁל
 תְּפִלִּין, וּמִזֶּה נִשְׁתַּלְשַׁל וּבָא לְכָל אֶחָד אִיזָה צַעַר בְּכָל יוֹם.

וְכָל מִי שֶׁדַּעַתּוֹ יוֹתֵר גְּדוּלָה, צַעְרוֹ יוֹתֵר גְּדוּלָה, כִּי הַצַּעַר
 נִשְׁתַּלְשַׁל מִן הִירְאָה, וְהִירְאָה הִיא כְּפִי הַמַּחֵ וְהַדַּעַת
 כַּנ"ל. וַיֵּשׁ צַעַר שָׁבָא מִירְאָה דְקָדְשָׁה, אֲבָל יֵשׁ שְׁנֵי שְׁתַּלְשַׁל, חַם
 וְשָׁלוֹם, עַד שָׁבָא הַצַּעַר מִבְּחִינַת יִרְאֹת הַנְּפוּלוֹת, רְצוּעָה בִישָׂא.
 וְאֶפְלוּ בַר יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁאֵינּוּ זוֹכָה, אֲזִי, חַם וְשָׁלוֹם, יֵשׁ לוֹ צַעַר
 מִרְצוּעָה בִישָׂא, חַם וְשָׁלוֹם. אֲבָל עַל־יְדֵי אֲכִילָה בְּקָדְשָׁה, שְׂאוּכַל
 בְּקָדְשָׁה וּמִמְשִׁיד עָלָיו הִירְאָה דְקָדְשָׁה בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה, שְׁבָאָה
 וְנִגְשָׁת אֵלָיו אֲזוֹ כַּנ"ל, אֲזִי עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מִמְתִּיק הַצַּעַר וְהַדִּין
 הַבָּא מִרְצוּעָה בִישָׂא, חַם וְשָׁלוֹם, כִּי הוּא מִמְשִׁיד עָלָיו הִירְאָה
 דְקָדְשָׁה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה עוֹלִין וְנִמְתְּקִין הִירְאֹת הַנְּפוּלוֹת, שֶׁהֵם
 בְּחִינַת רְצוּעָה בִישָׂא, חַם וְשָׁלוֹם:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקטו' - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקדה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְזֶה בְּחִינַת מְאֹמֵר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: רְצוּעָה הִיְתָה יוֹצֵאתָ מִחֶלְקוֹ שֶׁל יְהוּדָה לְחֶלְקוֹ שֶׁל בְּנֵי־מִיִן, וְעַל זֶה הָיָה אֹתוֹ צָדִיק מְצַטְעֵר בְּכָל יוֹם, וּבִקְשׁ לְבַלְעָה, וְזָכָה וְנַעֲשֶׂה אֲשֶׁפִיזְכֵן לְשִׁכְיָנָה (מְגִלָּה כו).

בְּנֵי־מִיִן הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, בְּחִינַת מַחִין תְּפִלִּין. כִּי 'בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּחֶלְקוֹ שֶׁל בְּנֵי־מִיִן' (סְפָרֵי פָרָשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה וּבְרַש"י שָׁם, יוֹמָא יב, סוּטָה לו, זְבָחִים נג קיח), וּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת לג) 'כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ דַּעָה, כְּאֵלּוֹ נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו', כִּי דַּעָה נֶתַן בֵּין שְׁתֵּי אֹתֵיּוֹת, וּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ נֶתַן בֵּין שְׁתֵּי אֹתֵיּוֹת וְכוּ'.

יְהוּדָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת יְרָאָה. וְזֶהוּ רְצוּעָה - הֵינּוּ רְצוּעָה הַנִּל, בְּחִינַת יְרָאָה, בְּחִינַת רְצוּעָה שֶׁל תְּפִלִּין. שִׁיּוּצֵאתָ מִחֶלְקוֹ שֶׁל יְהוּדָה לְחֶלְקוֹ שֶׁל בְּנֵי־מִיִן - הֵינּוּ כִּי הָרְצוּעָה בָּאָה מִבְּחִינַת חֶלְקוֹ שֶׁל יְהוּדָה, מִבְּחִינַת יְרָאָה, וְנִכְנָסַת בְּחֶלְקוֹ שֶׁל בְּנֵי־מִיִן, הֵינּוּ בְּתוֹךְ תְּפִלִּין מַחִין, בְּבְחִינַת רְצוּעָה הַעוֹבֶרֶת בְּהַמְעַבְרָתָא שֶׁל תְּפִלִּין כַּנִּל. וְזֶהוּ: וְעַל זֶה הָיָה אֹתוֹ צָדִיק מְצַטְעֵר בְּכָל יוֹם - כִּי מִזֹּאת הָרְצוּעָה בָּא הַצַּעַר בְּכָל יוֹם לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט לְהַצַּדִּיק - שֶׁדַּעְתּוֹ יוֹתֵר גְּדוּלָה כַּנִּל. וְזֶהוּ: וּבִקְשׁ לְבַלְעוֹ - הֵינּוּ שֶׁהָיָה מִבִּקְשׁ וּמִחֲפֵשׁ תָּמִיד לְתַקֵּן וּלְהַמְתִּיק הַצַּעַר, הֵבֵא מִרְצוּעָה הַנִּל עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה כַּנִּל.

וְזָכָה וְנַעֲשֶׂה אֲשֶׁפִיזְכֵן לְשִׁכְיָנָה - הֵינּוּ שֶׁזָּכָה לְהַמְתִּיק הַצַּעַר עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה בְּקִדְשָׁה וּבִירְאַת-שָׁמַיִם כַּנִּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה אֲשֶׁפִיזְכֵן לְשִׁכְיָנָה, הֵינּוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה הַפָּה בְּבְחִינַת קוֹמַת אָדָם. וְזֶה בְּחִינַת אֲשֶׁפִיזָא, כִּי רַבִּי יוֹסִי בַר אֲסִיָּן (עֲרוּבִין נג) כִּד הָוֵי מִשְׁתַּעֵּי בְּלִשׁוֹן חֲכָמָה, הָוֵי אָמַר עַל אֲשֶׁפִיזָא: גְּבַר פּוֹם דִּין. הֵינּוּ: 'אִישׁ פִּי

זֶה כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י שֵׁם, וְזֶה בְּחִינַת: "מִי שֶׁם פָּה לְאָדָם",
 שֶׁנַּעֲשֶׂה מִהֶפְהָה קוֹמַת אָדָם הֵינּוּ בְּחִינַת אִישׁ פִּי זֶה שֶׁנַּעֲשֶׂה מִהֶפְהָה
 בְּחִינַת אִישׁ, בְּחִינַת קוֹמַת אָדָם כַּנ"ל. וְזֶהוּ: 'וְנַעֲשֶׂה אֲשֶׁפִּיזְכֵן
 לְשִׁכְיָנָה', כִּי עַל-יְדֵי הַהִמָּתְקָה הַנ"ל עַל-יְדֵי אֲכִילָה בְּקִדְשָׁה כַּנ"ל,
 שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לַעֲשׂוֹת מִהֶפְהָה בְּחִינַת אָדָם כַּנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה
 זוֹכָה אַחֲר־כֵּן לְבְּחִינַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, בְּחִינַת: 'שִׁכְיָנָה מְדַבֶּרֶת
 מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ'. וְזֶהוּ: 'וְנַעֲשֶׂה אֲשֶׁפִּיזְכֵן לְשִׁכְיָנָה', שֶׁזוֹכָה לְבְּחִינַת:
 'שִׁכְיָנָה מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ', כַּנ"ל:

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"מ:

תורה עז

א כֹּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ צַדִּיק גָּדוֹל צָרִיךְ שִׁיחֶיָה לוֹ אִיזָה צַעַר
 בְּכָל יוֹם. וְכֹל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּעַת יוֹתֵר גָּדוֹל צַעְרוֹ גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.
 וְעַל-יְדֵי אֲכִילָה בְּקִדְשָׁה וּבִירְאָת שָׁמַיִם עַל-יְדֵי-זֶה מִמְתִּיקִין זֶה
 הַצַּעַר שֶׁלֹּא יִתְגַּבֵּר חֵם וְשָׁלוֹם:

ב עַל-יְדֵי אֲכִילָה בְּקִדְשָׁה וּבִירְאָת שָׁמַיִם עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הֶפְהָה
 בְּבְּחִינַת קוֹמַת אָדָם. וְיֻכַּל לְזַכּוֹת בְּשִׁכְרָה זֶה לַעֲלִיָּה יוֹתֵר גָּדוֹלָה.
 לְבְּחִינַת שִׁכְיָנָה מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ. אֲבָל מִי שֶׁאִין אֲכִילָתוֹ
 בְּקִדְשָׁה אִזּוֹ פִּיּוֹ שֶׁאוֹכֵל הוּא בְּגֵדֵר בַּעַל חַי וְתָרִי הוּא כְּמוֹ בְּהִמָּה
 מִמַּשׁ חֵם וְשָׁלוֹם:

ג עַקֵּר הִירְאָה הִיא בָּאָה וְנִגְשֶׁת אֶל הָאָדָם בְּשַׁעַת אֲכִילָה. עַל כֵּן
 צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לֶאֱכֹל בְּקִדְשָׁה וּלְהִמָּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הִירְאָה הַבָּאָה
 אֵלָיו אִזּוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְכָל הַנ"ל בְּאוֹת א' ב':

סדר ימי מוהר"ן הי"מ:

קו בְּיוֹם שֶׁשִׁי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה הַתְּחִילוּ לַעֲסֹק בְּמִשְׁכֵּיכֶת הָאֲנָקִירִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקעח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וּבְפְרִישַׁת הַוִּילָאוֹת וְכוּ', וְתִכַּף זֶה מִמְקוֹמָהּ הַסְּפִינָה, וְהִלְכָה
הַסְּפִינָה בְּשָׁלוֹם בְּנִחַת תְּהִלָּה לְאֵל וְנִתְּתִי שָׁבַח וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל נִצְלָנוּ גַם מִחֲשָׁשׁ זֹאת, אֲבָל בְּכָל יוֹם שְׁשֵׁי
הַנְּזֹכָר לְעִיל וּבְכָל יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ עַד הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשַׁת בְּהַר
בְּחֻקְתִּי לֹא הָיָה רוּחַ טוֹב לְדַרְכָּנוּ, רַק רוּחוֹת קְטָנִים מְאֹד וְגַם הָיוּ
מוֹשְׁכִים מִן הַצַּד מִדַּרְכָּנוּ, וְעַל כֵּן הִלְכָנוּ לְאֵט לְאֵט הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
יִתֵּן רוּחַ טוֹבָה בְּנִחַת לְהַגִּיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַחֲזוֹ חֲפִצָּנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
וְנִזְכָּה לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטָהֳרָה אָמֵן כֵּן יְהִי
רְצוֹן:

קִז בְּיוֹם שַׁבַּת הַנְּזֹכָר לְעִיל פְּרֻשַׁת אֲמֹר אַחַר שְׁנַת הַצְּהָרִים הָיִיתִי
חָלוּשׁ מְעַט, וְגַם חֲבָרִי רִי"א הָיָה חָלוּשׁ קֶצֶת וְהַנְּרָאָה שֶׁהָיָה
מִחֲמַת תְּנוּעַת הַסְּפִינָה וְאֹיֵר הַיָּם אֲבָל תְּהִלָּה לְאֵל הָיָה הַחֲלָשׁוֹת
מְעַט דְּמַעַט וְלֹא נִתְמַהֵמָה כָּלֵל:

קח בְּיוֹם שְׁנֵי פְּרֻשַׁת בְּהַר בְּחֻקְתִּי הָיָה קֶצֶת רוּחַ סְעָרָה, וְאֲנִי
הָיִיתִי מִתְּפִלָּל אֲזוּ בְּחֻדְרָנוּ הַקָּטָן לְמַטָּה, וְרִי"א הָיָה לְמַעְלָה וְעָסַק
בְּבִשּׁוּל וְנָפַל עָלָיו פֶּחַד גָּדוֹל מִחֲמַת שְׁרָאָה שֶׁהַסְּפִינָה נִטְתָּה עַל
צָדָהּ מְאֹד, עַד שֶׁהָיָה הַצַּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַסְּפִינָה קָרוֹב אֶל הַמַּיִם
מְאֹד, וְהָרוּחַ הוֹלֵךְ וְחֹזֵק וְהַקְּפִיטָאן וְהַמְטָרָאסִין כָּלָם עָסְקוּ בְּבִהָלָה
וּבְחִפְזוֹן בְּמִשִּׁיכַת הַחֲבָלִים וְשִׁאָר הַתְּקוּנִים הַצְּרִיכִים כְּפִי הָרוּחַ
הַזֶּה, וּמִחֲמַת זֶה נָפַל עַל רִי"א פֶּחַד גָּדוֹל מְאֹד וְגַם אֲנִי בְּשִׁעַת
הַתְּפִלָּה, וְלֹא רָאִיתִי כָּל זֶה רַק מִחֲמַת סְעָרַת הָרוּחַ נִפְחַדְתִּי מְעַט,
וּבְפֶרֶט שִׁידְעָתִי שֶׁהַסְּפִינָה הוֹלְכַת בֵּין הַהָרִים וּסְמוּכָה לִיבְשָׁה
מְרַב הַצְּדָדִים כִּי בְּכָל הַיָּמִים מִיוֹם שְׁשֵׁי הַנְּזֹכָר לְעִיל עַד הַיּוֹם יוֹם
רְבִיעִי הוֹלְכַת הַסְּפִינָה תָּמִיד בֵּין גְּבוּלֵי הַיִּבְשָׁה מִקָּרַף מְרַב
הַצְּדָדִים, רַק בְּמָקוֹם אֶחָד יֵשׁ כָּאֵן שֶׁעַר שְׁנַכְנָסִין וְיוֹצְאִין בּוֹ וְכֵן

היא יוצאת משער אל שער בכל פעם ואלו היבשות הם מאיי הים
 שמצויים הרבה בים זה על כל פנים מחמת שהלכנו בין ההרים,
 על כן מסכן הם ושלום יותר כשייש רוח חזקה אבל אף על פי כן
 היה לבי חזק ולא נפחדתי רק מעט, אבל רי"א נבהל מאד בפחד
 גדול וקרא אלי בקול גדול ואמר רבי נתן אהה, אוי ואבוי וכו'
 התפללו וקראו אל ה' ונתגלגל גם עלי הפחד יותר קצת, אבל אף
 על פי כן לא נתבהלתי כלל והתפללתי כדרך רבי וכה נמשך כמה
 שעות גם אחר כך בעת שאמרתי תהלים אחר התפלה, חזר רי"א
 וקרא עלי בקול גדול ועצב אהה כי הים הולך וסוער, וכיוצא
 בלשונות אלה ואז הפסקתי וסלקתי ממני טלית ותפלין ובאמת
 היה באותו היום קצת סכנה אבל בחסדי ה' לא היה מזה דבר,
 ועברנו בשלום גם הרוח סערה הנזקרת לעיל לא היה פונה
 לדרךנו, ובשביל זה היה לנו גם כן צער קצת אבל בעזרת השם
 אף על פי כן סבבו את הספינה לדרךנו הנכון כדרך המלחים וה'
 עזרנו תהלה לאל:

קט ביום שלישי לא היה רוח גדולה, אבל תהלה לאל הרוח היה
 ברב היום פונה לדרךנו:

סדר לקווי עיצות היומי:

סא צריך להתפלל בכל לבו עד שירגיש דבורי התפלה בכל
 עצמותיו. אבל כשמתפלל בלא לב, אזי נתרחק הנפש משרשה,
 ואזי נפשו עיפה ועצמותיו נבהלין, ואין לו חיות לא בנפשו ולא
 בעצמותיו. ועל ידי זה שמתפלל בלא לב, גורם חס ושלום
 הסתלקות החכמה מן הזקנים והחכמים (שם סז).

סב על ידי צדיקי אמת נמשכין בחינת מים קרים ומחיים נפשו
 העיפה, ואזי זוכה להתפלל בכל לבו עד שכל עצמותיו שומעין

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקפ"ג מלוח ה'תש"ל "צדק צדק מקוה שדך צדק מצדדי מצדדי רבנו יהיה תיקון רב"ג"ג
ז'תקפ"ג "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז'תקפ"ג

היטב כָּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאִזֵּי תִפְּלְתוּ בְּחִינַת כָּל עֲצֻמוֹתֵי
תְּאַמְרָנָה וְכוּ', שְׂמַתְפַּלֵּל עִם כָּל כָּחוֹ וּמְחוֹ שְׂבַע עֲצֻמוֹתָיו שְׁזָה עֵקֶר
שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה (שם).

סג עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה בְּכוּנָה שְׂמַקְשֵׁר הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר שֶׁל
הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק, עַל־יְדֵי זֶה זֹכָה לְהַשִּׁיג נִסְתָּרוֹת
וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וּמְבִיא בַתְּפִלָּה זֹאת הַשְּׂפָעוֹת וּבְרָכוֹת לְעוֹלָם,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַאַוֶּה לְתִפְּלָתוֹ (שם עג).

סד עַל־יְדֵי דְבוּרֵי תּוֹרָה וְתִפְּלָה מֵעֲלִין כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַנְּפוּלִין,
וְנִתְתַקְּנִין וְנִתְחַדְּשִׁין וְכוּ' כָּל הָעוֹלָמוֹת הַנְּפוּלִין, וְנִחְשָׁב כְּאִלוֹ
בְּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ. עַל־כֵּן צָרִיכִין לְדַבֵּר רַק
דְּבוּרִים קְדוּשִׁים וְלֹא דְבָרִים אַחֲרִים, כִּי לְהַעֲלוֹת הַנִּיצוּצוֹת לְתֵקֵן
כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְעַל־יְדֵי זֶה יִתְקַרֵּב בִּיאֵת הַמָּשִׁיחַ (שם עה).

סה עַל־יְדֵי מְסִירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם זֹכִין לְשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי זֶה
זֹכִין לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתִפְּלָה, דְּהֵינּוּ שְׂיִזְכָּה
לְהַכְנִים כָּל מְחוֹ וְחֻכְמָתוֹ וְדַעְתּוֹ בְּתוֹךְ הַדְּבוּרִים, וַיִּקְשֶׁר מַחְשַׁבְתּוֹ
הַיֵּטִב לְהַדְּבוּרִים, עַד שְׂיָבִין וַיִּשְׁמַע הַיֵּטִב מֵה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, שְׁזָה
עֵקֶר קְדוּשַׁת הַדְּבוּר, וַיֵּשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תִּעֲנוּג גָּדוֹל מִדְּבוּר כָּזֶה.
וְכָל זֶה זֹכִין עַל־יְדֵי הַשָּׁלוֹם, שֶׁזֹּכִין עַל־יְדֵי מְסִירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם (שם פ).

סו וְזֶה עֲצָה טוֹבָה לְהַתְּפַלֵּל בְּכוּנָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם רוֹאֵה שֶׁקָּשָׁה לוֹ
לְכוּן דַּעְתּוֹ בַּתְּפִלָּה מֵרְבוּי הַמַּחְשָׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִין וּמְטַרְיִדִין אוֹתוֹ,
אִזֵּי יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שְׂבֻדָּאֵי הוּא מְרַצָּה לָמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, כִּי
אֶפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מוֹסְרִין נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם כַּנִּרְאָה בְּחֻשׁ
כַּמָּה פְּעָמִים, וְעַל־יְדֵי מְסִירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם יִזְכָּה לְקֶשֶׁר
הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר וְלְהַתְּפַלֵּל בְּכוּנָה כַּנִּלְלוֹ. גַּם בְּלֹא זֶה עֵקֶר

שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִסִּירַת נַפְשׁוֹ (שם).

סֵדֶר סְפֹרֵי מְעֻשָׂיוֹת הַיּוֹמִי:

פַּעַם אַחַת יָשְׁבוּ הַחֲכָמִים שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה וְהָיָה כָּל אֶחָד מִתְּפָאֵר בְּנִגְיָנָה שְׁלוֹ: זֶה הָיָה מִתְּפָאֵר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ לְנַגֵּן עַל כְּלֵי שִׁיר פְּלוֹזְנִי, וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיּוֹדֵעַ לְנַגֵּן עַל כְּלֵי שִׁיר פְּלוֹזְנִי, וְזֶה הִתְּפָאֵר בְּכֵלֵי שִׁיר פְּלוֹזְנִי וְזֶה הָיָה מִתְּפָאֵר שִׁיּוֹדֵעַ לְנַגֵּן עַל כַּמָּה כְּלֵי שִׁיר וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיּוֹדֵעַ לְנַגֵּן עַל כָּל כְּלֵי שִׁיר, וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת בְּקוֹלוֹ כְּמוֹ כְּלֵי שִׁיר פְּלוֹזְנִי, וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת בְּקוֹלוֹ כְּמוֹ כְּלֵי שִׁיר פְּלוֹזְנִי וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת בְּקוֹלוֹ כְּמוֹ כַּמָּה כְּלֵי שִׁיר וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת בְּקוֹלוֹ כְּמוֹ (שְׁקוֹרִין פּוֹיק) כְּאֵלוֹ מְכִין בְּתַף וְזֶה הִתְּפָאֵר שִׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת בְּקוֹלוֹ כְּאֵלוֹ מוֹרִין בְּקִנֵי שִׁרְפָה (שְׁקוֹרִין אוֹרְמַאטִים) [תּוֹתַחִים] וְאֲנִי הָיִיתִי גַם־כֵּן שָׁם עָנִיתִי אֲנִי וְאָמַרְתִּי לָהֶם: קוֹלֵי־טוֹב יוֹתֵר מִקּוֹלוֹת שְׁלָכֶם! וְהֵא רְאִיָּה כִּי אִם אַתֶּם חֲכָמִים כָּל־כָּךְ בְּקוֹל נְגִינָה, אִם־כֵּן הוֹשִׁיעוּ אֶת אוֹתָן שְׁתֵּי מְדִינוֹת.

וְאֵלוֹ הַשְּׁתֵּי מְדִינוֹת הֵם רְחוֹקִים זֶה מִזֶּה אֶלֶף פַּרְסָאוֹת וּבְאֵלוֹ שְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת כְּשֶׁמַּגִּיעַ הַלִּילָה אֵין יְכוּלִין לִישֹׁן כִּי כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה לִילָה אֲזִי מִתְּחִילִים הַכֹּל לְהִיוֹת מִיְלָלִים בְּקוֹל יִלְלָה, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף אִם הָיָה מְנַח שָׁם אֶבֶן־הָיָה נִמוּחַ כִּי בַלִּילָה הֵם שׁוֹמְעִים קוֹל יִלְלָה מְאֹד, וּמִחֲמַת זֶה כָּל־מִיְלָלִים אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְכוּ' (וְכֵן מִתְּנַהֵג בְּשְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת) כִּי בְּמְדִינָה זוֹ שׁוֹמְעִים הַקּוֹל יִלְלָה, וּמִיְלָלִים הַכֹּל כַּנִּל וְכֵן בְּמְדִינָה אַחֶרֶת גַּם־כֵּן כֵּן וּשְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת הֵם רְחוֹקִים זֶה מִזֶּה אֶלֶף פַּרְסָאוֹת וְעַל כֵּן אִם אַתֶּם חֲכָמִים כָּל־כָּךְ בְּנִגְיָנָה, אֶרְאֶה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת אוֹתָן שְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת, אוֹ שֶׁתּוּכְלוּ לְכַוֵּן לַעֲשׂוֹת אֶת קוֹלָם (הֵינּוּ שֶׁהֵם יְכוֹנִי לְהוֹצִיא קוֹל מְכוּוֵן כְּמוֹ קוֹל הַיִּלְלָה הַנְּשָׁמָע שָׁם) וְאָמְרוּ:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקפ"ב - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לו: (היננו החכמים הנ"ל אָמְרוּ לָזֶה שְׁצוּאָרוּ עָקָם) הַתּוֹלֵךְ אוֹתָנוּ לְשָׁם?
וְאָמַר: הֵן, אֲנִי מוֹלֵךְ אֶתְכֶם לְשָׁם וְנִתְעוֹרְרוּ כָּלֵם לִילֵךְ לְשָׁם.

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹף הַיּוֹמֵי:

(ז) אויר בין בגדולה בין בקטנה שוים דבין באמצע בין מן הצד בג' טפחים פסולה בפחות משלשה כשרה ומצטרף להשלים הסוכה ואין ישנים תחתיו: הגה ודוקא שהולך על פני כל הסוכה (ר' ירוחם נ"ח ח"א) או שיש בו כדי לעמוד בו ראשו ורובו אבל בלאו הכי מותר דהא אין סוכה שאין בה נקבים נקבים (ר"ן ספ"ק) והא דסכך פסול פוסל בד' ואויר בג' היינו דוקא שהפסיק הסוכה לשתים ולא נשאר שיעור הכשר סוכה עם דפנות במקום אחד אבל אם נשאר שיעור סוכה במקום אחד המקום ההוא כשר ואף שמבחוץ אם מחובר לו מן הצדדים. (טור): (ג) סכך פסול פחות מארבעה ואויר אצלו פחות משלשה אין מצטרפים לפסול הילכך אם אויר שלשה במקום אחד אפילו מיעטו בסכך פסול כשר והני מילי בסוכה גדולה אבל בקטנה שאין בה אלא שבעה על שבעה אם יש בין שניהם שלשה טפחים מצטרפים לפסול: (ד) אם יש סכך פסול ב' טפחים ועוד סכך פסול ב' טפחים ואויר פחות משלשה מפסיק ביניהם יש להסתפק אם שני הפסולים מצטרפים לפסול הסוכה:

סימן תרל"ג (א) סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה בין שהיא גדולה בין שהיא קטנה בין שמחיצות מגיעות לסכך בין שאינן מגיעות אבל עשרים כשרה אפילו כל סככה למעלה מעשרים כיון שאין בחללה אלא עשרים: (ב) היתה גבוה יותר מעשרים והוציין (פי' ענפים קטנים עם העלין שלהם) יורדים למטה אם צלתן מרובה מחמתן כשרה ואם לאו פסולה: (ג) סוכה שחללה יותר מעשרים אמה ותלה בה דברים נאים ועל

ידי כן נתמעט חללה לא הוי מיעוט וכן אם מיעטה בכרים וכסתות לא הוי מיעוט ואפילו ביטלם: (ד) מיעטה בתבן וביטלו הרי זה מיעוט ואין צריך לומר עפר וביטלו אבל סתם אינו מיעוט אפילו בעפר עד שיבטלנו בפה: (ה) היתה גבוהה מעשרים ובנה בה איצטבא כנגד דופן האמצעי על פני כולה ובה שיעור סוכה כשרה כל הסוכה אפילו מהאצטבא והלאה: (ו) אם בנה האיצטבא מן הצד אם יש מן האצטבא עד כותל השני פחות מארבע אמות כשרה על האצטבא דווקא ואם לאו פסולה: (ז) אם בנה האיצטבא באמצע אם יש ממנו לכותל לכל צד פחות מארבע אמות כשרה על האיצטבא אפילו אם גבוהה יותר מעשרה ואם יש בינה לכותל ארבע אמות פסולה אפילו האיצטבא גבוה עשרה: (ח) סוכה שאינה גבוהה עשרה טפחים פסולה: (ט) היתה גבוהה מעשרה והוצין יורדין לתוך עשרה אפילו אם חמתן מרובה מצלתן פסולה אבל אם הנויין יורדין לתוך עשרה אינם פוסלים: (י) היתה נמוכה מעשרה וחקק בה להשלימה לעשרה ויש בחקק שיעור הכשר סוכה אם אין בין חקק לכותל שלשה טפחים כשרה יש ביניהם ג' טפחים פסולה:

סימן תרלד (א) סוכה שאין בה שבעה על שבעה פסולה ולענין גודל אין לה שיעור למעלה: (ב) אם היא עגולה צריך שיהא בה כדי לרבע שבעה על שבעה: (ג) יש בה שבעה על שבעה ונתן בה בגדים לנאותה וממעטים אותה משבעה על שבעה פסולה: (ד) מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו חוץ לסוכה ואכל כאילו לא אכל בסוכה אפילו אם היא סוכה גדולה גזירה שמא ימשך אחר שלחנו:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקפ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקנה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סדר לקווי תפלות הייחודיים:

תמוז: ותרחם עלי ותחזק את לבבי לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע באמת לארץ ישראל, ולהרבות בתפלה ותחנונים על זה בכל יום, עד שאזכה שתפתח לי האוצר מתנת חנם, ותחנני בהסד חנם ותושיעני מהרה לבא לשם בשלום בלי פגע, ולהמשיך שם עלי כל העשר קדשות שבארץ ישראל:

תמוז: אבי שבשמים, עזרני והושיעני בדרכי נפלאותיך הנוראות, בדרכי עצותיך הידועות לך, על פי דרכי הפשיטות והתמימות של הצדיקים הגדולים האמתיים, באפן שאזכה לעבור ולדלג על כל מיני קטנות דקטנות שכבר נפלתי ועברתי בהם די והותר, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די ותורני ותלמדני בכל עת עצות נפלאות אמתיות, באפן שאזכה לשמח את עצמי תמיד ואפלו במלי דשטותא במלי דבדיחותא, וחדות ה' יהיה מעוזי תמיד, עד אשר ברחמיך הרבים וחסדיך חנם, תשא אותי על פני נשרים ותביאני מהרה חושה לארץ ישראל לארץ הקדושה, אולי אזכה שם להתקרב אליך ולהתחיל מחדש באמת לעבודך ביראה ואהבה בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב:

תמוז: אדון יחיד מלא רחמים, מלכי ואלקי אליך אתפלל שמע תפילתי, וקבל קול פגיעתי, והרצה לי בתחנתי אם מצאתי חן בעיניך המלך וכשר הדבר לפניך, הכל בזכות וכח הצדיקים האמתיים, עשה למענך ומלא את שאילתי ועשה את בקשתי, והיה עמי ועזרני מעתה, שאזכה מעתה לסור מרע לגמרי באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד ושמח את נפשי בכל עת, ואזכה להתחזק בעז וחדוה תמיד, ולשמח את עצמי בכל מיני שמחה

שְׁבַע עוֹלָם וָאֶפְלוּ בְמַלְי דְשִׁטוּתָא, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
 תְּמִיד, וְאֲזוּכָה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה, וְלִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת
 בְּאַמַּת כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֲזוּכָה לְעוֹף מְהֵרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
 וְלָבֵא לְשָׁם בְּשָׁלוֹם, וְלִזְכוּת שָׁם לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי וְלֹא יִהְיֶה
 שׁוֹם מְנִיעָה מִגְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפִי עַל כָּל זֶה, רַק אֲזוּכָה שְׁהַצְדִּיקִים
 אֲמַתִּים יַעֲשׂוּ עִם נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתִּי וְעִם כָּל גּוֹפִי כְּמוֹ שֶׁהֵם
 רוֹצִים, לֹא כְּמוֹ שֶׁתְּאַזְתָּ גּוֹפֵי הַמְּגֻשָּׁם רוֹצִים חֵם וְשָׁלוֹם רַק אֲזוּכָה
 לְבַטֵּל רְצוֹנִי מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ וְרְצוֹן הַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמַתִּים
 זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ:

תַּנּוּ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי וּמִלֵּא מִשְׂאֵלוֹתַי
 לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים שְׁתַּחֲנֵנִי מֵאוֹצַר מִתְּנַת חֲנָם, וּתְקַרְבֵנִי אֵלֶיךָ
 מִמְּקוֹם שְׂאֲנִי שָׁם עֲתָה בְּרַחֲמִים גְּמוּרִים וּבְחֶמְלָה גְּדוֹלָה, וּתְבִיאֵנִי
 מְהֵרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּחֶסֶד חֲנָם לְבַד כִּי בְשִׁבִיל מִי בָרְאֵת הָאוֹצַר
 מִתְּנַת חֲנָם, הֲלֹא הַצְדִּיקִים אֵינָם צְרִיכִים מִתְּנַת חֲנָם, כִּי הֵם זוֹכִים
 עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים לְמַה שְׁזוֹכִים, כִּי הֵם אֵינָם אוֹכְלִים נְהֻמָּא
 דְכַסּוּפָא כָּלֵל וְאֶפְלוּ בְשַׁעָה שֶׁהֵם מְתַבְטְלִים מִדְּבַרֵי תוֹרָה וְעוֹשִׂין
 עֲצָמֹן כְּפִשׁוּטִים לְגַמְרֵי, וּמְחִיִּין אֶת עֲצָמֹן מֵהָאוֹצַר מִתְּנַת חֲנָם,
 הוּא גַם כֵּן עֲבוּדָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה בְּדֶרֶךְ נִפְלְאָה וְנִשְׁגָב מְאֹד, אֲשֶׁר
 אֲתָה מְשַׁתְּעֵשֶׁע בָּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה מְנִיעַ לָהֶם עוֹד
 שָׂכָר נִפְלְאָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּכַפְלֵי כַפְלִים, עַל כֵּן הַצְדִּיקִים בּוֹדֵאֵי אֵינָם
 צְרִיכִים מִתְּנַת חֲנָם וְאֵם בְּשִׁבִיל רְשָׁעִים בָּרְאֵת הָאוֹצַר מִתְּנַת
 חֲנָם, הֲלֹא גְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמַתִּים שֶׁהֲרָשָׁעִים בּוֹדֵאֵי
 אֵינָם זוֹכִים לְקַבֵּל מִשָּׁם, עַל כֵּן בּוֹדֵאֵי עַקֵּר הָאוֹצַר מִתְּנַת חֲנָם הוּא
 לַעֲשׂוֹת נִחַת רוּחַ לְהַצְדִּיקִים הַחֲפִצִים לְקַרֵב אֵלֶיךָ אֶת בְּנֶיךָ
 שְׁנַתְרַחֲקוּ מִמֶּךָ, שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ מִשָּׁם בְּעֵת פְּשִׁיטוּתָם, שֶׁהֵם מְחִיִּין

